

- 1.** Aamunkoitosta iltaruskoon kulkija elämän taivaltaa.
Määränpäähän saapuessaan uneen rauhaisaan vaipua saa.
- 2.** Aikamme on lyhyt, syttyvä, sammuva kuin liekki.
- 3.** Aurinko laskee, jo pitenee varjot, aika on eron ja jäähyväisten.
Poissa on ystävä kallehin.
- 4.** Ei kuolema ole arvoitus, joka kerran ratkeaa, se on ihmisen ihana oikeus
taipaleensa tehtyä nukahtaa.
- 5.** Ei mikään voi kuolla, ei kukat, ei tuuli, ei rakkaus kuolla voi. Ohi polku vain kulkee ja
kukat jää taakse ja muualla tuuli soi.
- 6.** Ei pelkoa taivaassa, vain rauha ja ikuisuus.
- 7.** Elo mainen kun iltaan raukes, oli tyyntä ja hiljaista niin.
Joku portti vain hiljaa aukes ja se iäksi suljettiin.
- 8.** Heittäkää kaikki murheenne hänen päällensä, sillä Hän pitää teistä huolen.
- 9.** Herra on antanut meille elämän, Hänen kädessään on myös lähtömme hetki.
- 10.** Herra kädelläsi uneen painan pään, kutsut ystäväsi lepäämään.
Käsi minut kantaa uuteen elämään, ikirauhan antaa, valoon jään.
- 11.** Hetket hiljaiset jälkeesi jäivät, kullaten muistojen kirkkaimmat päivät.
- 12.** Hiljaa siirrymme lepoon iäiseen, Luojan suloiseen suojelukseen.
- 13.** Hiljaisuuden äärelle, sä miksi käyt näin varhain.
Ain sydämässäin sinusta, säilyy muisto parhain.
- 14.** Hyvä paimen rakastaa pientä, pientä karistaa.
Kantaa kunnes laskee sen, helmaan Isän taivaisen.
- 15.** Hyvän ihmisen muisto, miten mieltä se lämmittää, miten aina sen soinnusta sieluun,
sävel pieni soimaan jää.
- 16.** Ihana on se tie, joka meidät rauhaan vie.
- 17.** Ihminen on kuin tuulen henkäys, hänen päivänsä kuin pakeneva varjo.
- 18.** Ilta on tullut Luojani, armias ole suojani.
- 19.** Jokainen päivä on yhtä lähellä ikuisuutta.

- 20.** Jumalan kämmenellä ei pelkää ihminen.
Jumalan kämmenellä ei kukaan ole turvaton.
- 21.** Jäi jälkeesi kaipuu, jäi sanaton suru.
- 22.** Jätti jäljen ihanan, kauniin kaaren loistavan, lensi syliin Jumalan.
- 23.** Kaikki elon siteet kerran katkeaa, muistojen kauniit kiteet ainiaaksi jää.
- 24.** Katso, niin kuin savi savenvalajan kädessä,
niin te olette minun kädessäni, sanoo Herra.
- 25.** Katsoi Herra ajan täyttyneen, kutsui luokseen väsyneen.
- 26.** Kauniina nauhana vuosien päivät, helmenä jokainen muistoksi jäivät.
Elämän päivien ketju on kallis, helmistä en yhdenkään kadota sallis.
- 27.** Kauniit muistot eivät koskaan kuole, eivätkä milloinkaan jätä yksin.
- 28.** Kaunis on kuunnella kutsua Luojan, nukkua pois kun jo uupunut on.
Siirtyä sinne, missä on rauha, missä on tuskakin tuntematon.
- 29.** Ken tulkita vois kaiken tarkoituksen, me jäämme vaiti, hiljaa nöyryten.
- 30.** Kevyesti kuin perhonen laskeutuu kukkaan, kevyesti laskeutui Luojan käsi ja pyyhki
pois tuskan.
- 31.** Kotiin kaukaiseen kaipuuni saa, tähtinen taivas tien viitoittaa.
- 32.** Kun kerran viimeisen suljen nämä silmäni unista maan, yhä ylemmäs silloinko
kuljen, yhä kauemman nähdäkö saan.
- 33.** Kun loppuvat voimani kerran, uni ylleni valahtaa, se luona elämän Herran,
iankaikkisen hengen saa.
- 34.** Kun pitkän elämän elää saa, voi rauhassa nukahtaa. Kun kaikki on valmista, tehty
työ, on edessä rauhaisa yö.
- 35.** Kätes voimakas turvaksi anna, kun uuvun nosta ja kannan, ikirauhaan kerran vie.
- 36.** Lepää rauhassa, tuulen kehdoissa, tuoksussa kesäisen maan.
- 37.** Levolle laske Luojadi, armias ole suojani.
- 38.** Luoja kauan valmisti viljaa, vuosi vuodelta verkalleen. Nyt enkelit kypsän lyhteen,
vei elämän Herralleen.

- 39.** Luoja päättää päivistämme, tietää, tuntee elämämme. Antaa rauhan, levon suo, jokaisen Hän kutsuu luo.
- 40.** Maan matkalta käyn kotiin - ilohon iäiseen.
- 41.** Me olemme niin kuin uni ja niin kuin ruoho maan, joka aamulla puhkee kukkaan ja illalla leikataan.
- 42.** Meri tyyntyy, varjot pitenee, rauhan ranta lähenee – vene hiljaa satamaan saapuu.
- 43.** Minne meri ja taivas kantaa, minne aalto ja tuuli käy siellä nouseva aurinko hohtaa ja sydämelles lempeän rauhan suo.
- 44.** Minun aikani on Sinun käsissäsi.
- 45.** Mua siipeis suojaan kätke, oi Jeesus Herrani.
- 46.** Muistoista aika rakentaa lohdutuksen.
- 47.** Niin hiljaa enkeli kulkua johti, elon virran valkeita rantoja kohti.
- 48.** Niin lähdit enkeli kultainen, luo taivaan omien enkelten.
- 49.** Niin lyhyt on askel ajasta ikuisuuteen, niin kapea raja välillä taivaan ja maan.
- 50.** Niin turvaisaa on Herra, Sun rauhaas nukahtaa.
- 51.** Kiitos ja siunaus hiljainen myötä, matkalle jossa ei tuskaa, ei yötä.
- 52.** Nyt nukut ikiunta, rauhallista, tuskatonta.
- 53.** Näin aukeaa portti viimeinen, valoon ja lauluun lintujen.
- 54.** On aika silmät sulkea ja lepoon painaa pää. Herran käsi siunaava, sun otsallesi jää.
- 55.** On ajaton avaruus, arjesta irronnut ikuisuus, on rauha, hiljaisuus.
- 56.** On hiljainen taivaanranta, eikä lintujen laulu soi. Ei kuoleman tarkoitusta aina ymmärtää voi.
- 57.** On Jumalan kädessä ihmisen tie, Hän matkamme määrää ja perille vie.
- 58.** On lähdön hetki saapuva, se kaikki kohtaa kerran. Vaan milloin, millä tavalla, se tiedossa on Herran.
- 59.** On lempeä levon maa, unen kaarisilta sinne johdattaa.

- 60.** On pursi irronnut maan laiturista, vie virrat kuulaat kohti Jumalaa.
- 61.** On siellä ikuinen kesän maa, sydän uupunut levätä saa.
- 62.** On taivaan riemu rikkaampi, tuhansin kerroin kirkkaampi kuin aavistaakaan voimme.
- 63.** Pois juoksee aika joutuisaan, me väistymme kuin varjo vaan. Mutta alla kaikkein vaiheitten, on armos iankaikkinen.
- 64.** Pois päivä meiltä kulki, yö tummaan helmaan sulki. Vaan valos kirkas, toinen, tuo armon aurinkoinen valaisee yönkin loistollaan.
- 65.** Poissa on tuska, ohi on arki ja työ, purjehdus päättynyt. Vain lempeät mainingit rantaan lyö – Isän kotiin matkaaja palaa.
- 66.** Päämme nyt painuu ja sydän on hiljaa, me nöyryämme eessä Luojan.
- 67.** Päätyi pitkä kaari elon, väsynyt on saanut levon. Nuku unta rauhaisaa.
- 68.** Päivät kirkkaat, päivät kyyneleiset siunaa Herra.
- 69.** Rakas ystävä ei koskaan kuole. Hän elää ajatuksissamme, sydämissämme, muistoissamme.
- 70.** Salattu on meiltä maisen matkan pää. Vastausta vaille kysymykset jää.
- 71.** Siellä on polut tasaiset astua. Siellä ei silmät voi kyyneliin kostua. Siellä on vihreät kunnaat ja lehdot. Siellä on pehmeät nukkua kehdot.
- 72.** Soi holvistossa sävel hiljainen, on matka päättynyt, on aika jäähyväisten.
- 73.** Soi tempelin kellot hiljaa, elon Herra on niittänyt viljaa, surun tuonut tullessaan.
- 74.** Sun suojassasi Jumala, mä olen aina turvassa. Yöllä sekä päivällä, sä olet aina lähellä.
- 75.** Suru on se, miten me muistamme ilon. Tummiin puitten välistä pilkottaa auringon valaiseman merenselän kimaltavat kyyneleet.
- 76.** Surun kyynelten lävitse loistavat onnellisten muistojen kultaiset säteet.
- 77.** Sydän uupunut levon sai, valkeni ikuinen sunnuntai.
- 78.** Takana elämän tuulet, edessä rauha – iäisyys.

79. Täällä pohjantähden alla on nyt kotomaamme, mutta tähtein tuolla puolen toisen kodon saamme.

80. Tämä varjojen maa, jää kauas taa, vihdoin väsynyt levätä saa.

81. Täyttyi määrä päivien, joutui päivä iltaan. Kääntyi katse taivaan kaarisiltaan.

82. Uupunut matkaaja rannalla himmeän maan, astui aurinkolaivaan suureen valkeaan.

83. Vaan ylitse kaikkien kyynelten tuhat muistoa meitä lohduttaa. Ne tallessa päivien menneiden – tuhat muistoa kultaakin kalliimpaa.

84. Viheriäisille niityille Hän vie minut lepäämään.

85. Ei elon pituutta aavistaa voi. Se on kädessä elämän Herran.

86. Me emme tiedä, koska hetkemme on viimeinen.

87. Ylitse elämän, ohi kuoleman rajan, Jumala on vienyt vaeltajan.

88. Älkäämme itkekö sitä, että hän lähti, vaan kiittäkäämme Jumalaa vuosista jotka hän eli kanssamme meitä rakastaen.

89. Jäi muisto niin kaunis ja kallis meille, hyvän sydämes siunaus elomme teille. Kädet ahkerat vuoksemme uurastaneet, lepoon iäiseen ovat vaipuneet.

90. Oi tuonen enkeli armias, lepo lempeä hänelle anna. Hänet siivin kirkkahin kuljeta ikirauhan rantahan kannan.

91. Oli sulla sydän niin lämmin ja hellä. Oli siellä paikka meillä jokaisella. On silmä kirkas nyt sammunut sulla, oli luokses aina niin hyvä tulla.

92. Eliit hiljaisen ahkeran elämän, jätit muiston kauniin ja lämpimän.

93. On maa johon kaikki polut katoaa, on rauhan maa.

94. Hiljaa huokaa kotikoivut valittavat vainiot. Armas astuja on poissa, uurastaja uupunut.

95. Kauniit muistot eivät koskaan kuole, eivätkä milloinkaan jätä yksin.

96. Lämmöllä armo auringon jo linnut visertää, vaan sitten suvi aina on kun matka taakse jää.

97. Päivät kirkkaat, päivät kyyneleiset siunaa Herra.

98. Vei Herra kotiin väsyneen elon pitkän kulkea antoi, otti syliin sairaan uupuneen ja rauhan rantaan kantoi.

99. Nyt äiti sun työsi päättynyt on, jäi meille kaipaus pohjaton. Meitä sä kannoit ja kasvatit kerran, nyt levätä saat luona Taivaan Herran.

100. Jo yli tienoon ehtookello soi, pois sammui päivä, pois kun lähti hän. Niin hiljaa katkes kahleet maan, nyt sielu pesty kiittää Karitsaa.

101. Kun iäisyyden kutsu soi, ei ihmisvoima mitään voi. On lähdön hetki salainen sen Herra yksin tietää voi.

102. Vaik' sydän puhdasta kultaa ois, se kerran väsy ja nukkuu pois.

103. Rakkaimmatkin siteet katkeavat kerran. Ikuista on yksin hyvyys Herran.

104. Kärsit hiljaa, nukuit hiljaa, sydän sairas loppuun löi. Päätyi tuskat joita kannoit kärsivästi päivin öin.

105. Soitteli tuuli jo kauan meille suru viestiä hiljalleen. Katseli aikaa elämän Herra, kutsui pois sairaan ja väsyneen.

106. Yö hiljainen aamuun raukes, tuli tyyntä, hiljaista niin. Yks' portti vain hiljaa aukes ja se iäksi suljettiin.

107. Tuonen viita, rauhan viita. Kaukana on vaino riita, kaukana kavala maailma.

108. Pitkä on päivien retki illan himmeyteen. Yksi on autuas hetki kivusta uupuneen – nukkua siintoon illan.

109. Väsyneelle lepo ihaninta on, päästä tuskan alta illan varjohon. Heittää harteilta taakka elämän.

110. Niin äkkiä arvaamatta soi hetki kohtalon. Kädessä elämän Herran päiviemme määrä on.

- 111.** Ei kukaan arvaa, ei silmä nää. Miten lähellä on määränpää.
- 112.** Häipyi tuskat usvan taa, nuku unta rauhaisaa.
- 113.** Ken tulkita vois kaiken tarkoituksen. Me jäämme vaiti – hiljaa nöyrtyen.
- 114.** Sammui silmies lempeä loiste, jäi muistoksi meille lämpöinen hohde.
- 115.** On Jumalan johdossa ihmisen tie, Hän matkaamme määrää ja kotihin vie.
- 116.** Tuli sulle vuoro lähteä pois, juuri kun kesäkin kaunein ois.
- 117.** Jokainen hetki voi olla viimeinen, hyvästijättö ikuinen.
- 118.** Ajan parhaan hyvä paimen ties, pääsi lepoon väsynyt matkamies.
- 119.** Herra, opeta meitä laskemaan päiviämme oikein, että saisimme viisaan sydämen.
- 120.** Siell' ei nähdä kyyneleitä, toisistaan ei erota. Surut eivät paina heitä, sydän saa vain riemuita.
- 121.** Syttyvät tuolla korkealla tähdet, tullut on ehtoo luotamme sä lähdet. Siunata sinne sinut halajamme, kumpusi alle.
- 122.** Sunnuntai lepoon soitetaan, itkusta iloon saatetaan uupunut uurastaja. Suo korjuu päivän seppeleen viimeisen pyyhkii kyyneleen saapuva armahtaja.
- 123.** Niin turvaisaa on Herra sun rauhaas nukahtaa.
- 124.** Niin hiljaa katkes kahleet maan, nyt sielu pesty kiittää Karitsaa.
- 125.** Armossa Taivaan Herran, mä suljen silmäni. Vaan avaan taas ne kerran kun aukee hautani. Ja ruumis kirkastettu, synnistä vapahdettu sieluuni yhdistyy.
- 126.** Siell' kaunis kannel soi, he veisaa virttä uutta. Ei koskaan lopu se ei koskaan vanhene.
- 127.** Siunattu lepopäivä valkeni hälle, hän muuttikin jo täältä kunnian rannalle.
- 128.** Niin kuin muuttolintusen tie, Taivasta kohti matka vie.

- 129.** Mun kanteleeni kauniimmin Taivaassa kerran soi.
- 130.** Ei yllättäin vaan äkkiä tuli lähtösi iäinen. Ajan katsoi Herra täyttyneen, otti luokseen väsyneen.
- 131.** Kotiini kauas kaipuuni saa, tähtinen taivas tien tien viitoittaa. Kultainen polku kotihin vie, siellä vain rauhaa, onnea saan.
- 132.** Ei elämä pääty kuolemaan vaan vaihtuu uuteen parempaan.
- 133.** Ei enää sulla siellä uupumusta, aina on päiväs vailla huokausta. Riemusi malja ylivuotavainen, kunnia Herran.
- 134.** Siellä kiittää kaikki pyhät yhteen ääneen Luojaansa. Enkelit myös yhdistyvät ilovirteen taivaassa.
- 135.** Kun noutaja niittää kypsää viljaa ja korjaa matkaajan uupuneen. Niin sydän lämpöinen sammuu hiljaa. –Oisko aihetta muuhun kuin kiitokseen.
- 136.** Sinä ansaitset kiitokset kauneimmat, ikilevon syvän ja rauhaisan.
- 137.** Väsyneelle lepo ihaninta on.
- 138.** Surun tiesimme hiljaa saapuvan, silti toivoimme elämän jatkuvan. Yksi toivo meitä vain lohduttaa, nyt olosi ei ole tuskaisaa.
- 139.** Sammui loiste silmien valon, taukosi sykintä sydämen jalon. Herposi käsi auttava, antava. Rakkaus kaikkien kuormia kantava.
- 140.** Oi Luoja armias, lepo lempeä hänelle anna. Sä siivin kirkkahin kuljeta. Ikirauhan rantahan kannan.
- 141.** Oli päiviä kirkkaita, onnellisia. Oli päiviä tuskan täyttämiä. Kaikki oli Luojan antamia.
- 142.** Kädet ahkerat paljon uurastaneet, lepoon iäiseen ovat vaipuneet. Sinä ansaitset kiitokset kauneimmat. Ikilevon pyhän, rauhaisan.

- 143.** Me kuljimme yhteistä taivalta, pienen kappaleen maista matkaa. Sinä saavutit sataman rauhaisan, minä yksin saan tietäni jatkaa.
- 144.** Taivaan enkeli lempeä kulki, hiljaa irrotti kahleet maan. Isämme hellästi syliinsä sulki, kantaen rauhaan, kirkkauteen.
- 145.** Soi temppelein kellot hiljaa yli keväisen kirkkomaan. Sinne saatamme mummon armaan, papan vierelle nukkumaan.
- 146.** Hiljeni askel elon tiellä, uuvuit kun sairaus voimasi vei. Nukkuos rauhassa kauneinta unta, muistosi koskaan unhoitu ei.
- 147.** Pois aurinko painui, lankesi ilta, jäi taivaan rannalle säihkyvä silta. Mut kaukana korven tummuvan yöstä, soi laulu ihmisen työstä.
- 148.** Pysähtyi sydämes pursi rauhan vienoille vesille. Armo auringon sylihin.
- 149.** Vain muistot ja rakkaus jäljellä on ja kaipaus sammumaton.
- 150.** Päämme nyt painuu, sydän on hiljaa. Me nöyryimme edessä noutajan. Me siunaamme matkasi viimeisen, tuomme kukkaset kummulles kiittäen.
- 151.** Kun vanhuus saapuu ja voimat uupuu, sen näkee Herra. Hän käteen tarttuu, vie kotiin sairaan ja väsyneen.
- 152.** Ylitse elämän, kuoleman rajan Jumala kutsui vaeltajan. Eloon uuteen kulkijan kantoi.
- 153.** Oli elämäsi työtä, oli sydämesi hyvyttä, olkoon unesi kaunista, hyvää.
- 154.** Sun muistos kallis ainiaan, jää kauniina mieliimme loistamaan. Vaik' sydämes kultainen väsyi pois, emme hyvyttä, lämpöäs unhoittaa voi.
- 155.** Kaik' on niin hiljaa mun ympärilläin, kaik' on niin hellää ja hyvää. Kukut suuret mun aukeevat sydämessäin ja tuoksuvat rauhaa syvää.
- 156.** Loppui tuskat, tuli rauha, uni kaunis ikuinen.
- 157.** Ei untasi mikään häiritä voi, kaik' on pois mikä tuskaa toi. Se vaihtui ikuiseen rauhaan.

- 158.** Elon päivä iltaan kallistuu, sato kypsä maahan painautuu, taipuu täysinäinen tähkää, työ ja muistot aina jälkeen jää.
- 159.** Hyvän ihmisen muisto, miten mieltä se lämmittää. Miten aina sen soinnusta sieluun, sävel pieni soimaan jää.
- 160.** Uupunut matkaaja rannalla himmeän maan, astui aurinkolaivaan, suureen valkeaan.
- 161.** Surun kyynelten keskeltä loistavat onnellisten muistojen kultaiset säteet.
- 162.** Ei yllättäin, äkkiä kuitenkin, hiljeni sydän rakkahin. Jäi vain tuska ja kaipuu sanaton, mut tiedämme sun hyvä olla on.
- 163.** On ikävää, jota ei voi ilmaista. On kaipuuta jota mitkään teot eivät voi täyttää. Ja rakkautta, joka ei vaadi muuta kuin sydämen.
- 164.** Soita tuuli, kerro ikävämme. Uni kaunis anna, ikirauhaan kannan.
- 165.** Suo surun hiljaa muuttua kauniiksi muistoksi.
- 166.** Hauras hellä ihmissydän uupui mielin väsynein. Antoi hyvä päivä tietä, kantoi kotiin eksyneen.
- 167.** Niin turvaisaa on Herra, sun rauhaas nukahtaa.
- 168.** Sinua Herra, kiitän elämästä, päivistä menneistä ja myöskin tästä. On kädessä kulku kohtalon. Tahtosi Isä, tapahtukohon.
- 169.** Ei elon pituutta aavistaa voi. Se on kädessä elämän Herran.
- 170.** Murtuu elon siteet, kaikki häviää. Muiston kauniit kiteet vain pysyviksi jää.
- 171.** Yksi portti vain hiljaa aukes ja se iäksi suljettiin.
- 172.** Ehti iltaan elon päivät tuli rauha sydämeen. Taivaan Isä otti vastaan matkalaisen väsyneen.
- 173.** Nyt matkan päässä kimmeltää jo portein avoimin. Se paikka missä tuskat jää ja kylvö kyynelin.

- 174.** Levolle laskeun Luojani, armias ole suojani jos sijaltain en nousisi taivaaseen ota tykösi.
- 175.** Ihana on väsyä viimeisen kerran, nukkua sylihin taivaan Herran.
- 176.** Nyt aurinko kirkas ja lämpöinen on paistava sulle ikuinen. Me siunaamme matkasi viimeisen, tuomme kukkaset kummulles kiittäen.
- 177.** Soi enkelten laulu hiljainen. On päättynyt matka maallinen. On aika jäähyväisten.
- 178.** Siellä kukkii kaunein maa, siellä tuuli lempein puhaltaa. Siellä unohtaa kaikki huolet saa.
- 179.** Hyvää matkaa, kulje kanssa enkelin. Hyvää matkaa, sinua paljon rakastin.
- 180.** Sinä rakastit rinteitä lapsuuden, sen puita ja pensaita lintuineen. Ain odotit kevättä, kesää uutta, sen valoa, lämpöä, suloisuutta. Sait kauneimman ihanan uuden maan – jäämme sinua kaipaamaan.
- 181.** On ikävää, jota ei voi ilmaista, on kaipuuta, jota mitkään teot eivät voi täyttää. Ja on rakkautta, joka ei vaadi muuta kuin sydämen hiljaisuutta.
- 182.** On äidin/isän neuvot vaienneet, kädet ahkerat lepäävät hiljaa. Eron ikävässä lohtuna kuitenkin, äiti/isä taivaassa luona on Herran.
- 183.** En ole poissa, vaan luoksenne saavun mukana jokaisen nousevan aamun ja jokaisen tummuvan illan myötä, toivotan teille hyvää yötä.
- 184.** Me tiedämme, sinun on parempi näin. Kivut poissa, tuskat takana päin. Suo anteeksi silti kyyneleet nää, ne rakkautta on ja ikävää.
- 185.** Käy enkeli vierelläs taivaan rantaa, on kulkusi kevyttä, jalkasi kantaa. Et kipua tunne taivaan tiellä. On monet rakkaat vastassa siellä.
- 186.** Vierieissä vuosien vanhuus saapuu ja selkä suora painuu kumaraan. Kun jalka heikko astuessa uupuu, niin hyvä uinahtaa on syliin maan.
- 187.** Jää kaunis maa, elo täällä jää, tien yllä tähtönen hohtaa, ei kuolo voi olla määränpää, sen portti ikuisuuteen johtaa.

Lapselle

- 188.** Rakas lapsemme pienoinen, nuku suojassa taivaan enkelien. Enkeli uneen sinut tuudittaa, enkelit meitäkin lohduttaa. Me tiedämme, et ole siellä yksin, kuljet sielläkin, kulta, käsityksin.
- 189.** Enkeli pieni ja valkoinen, tuli mukanaan lämpö taivainen. Tarttui käteen lapsen pienen, lapsen mukanaan taivaaseen vieden.
- 190.** Syliin pieni suljettakoon, liehutelkoon häntä hiljaa. Unen maahan uinumaan, unettaren syliin suureen. Rakkaallemme linnun siivet, lentämähän, liitämähän, tähtiä tavoittamahan.
- 191.** Nyt Herran yrttitarhaan sä muutit lapsenen, sait onnen osan parhaan ja suojan suloisen.
- 192.** Näin lapsen otti varhain pois Herra taltehen. Hän mailla taivaan tarhain on lilja suloinen.
- 193.** Niin lyhyt oli sulle elämän tie. Ei katso tuoni kenet se vie.